

Teater.

Rõigist optimistidest lootustest hoolimata ei olnud neiu M. Pumbo hääl, mille lojumise otstarbeks teinudalane etenduseõhtu ohwriks pidi toodama, mõndalainud laupäeva õhtuni, mil Millöckeri operetti „Gasparone“ „Estonias“ esimest korda etendati ja milles nim. lauljanna kõige tähtsam lauluosa täita tuli, mitte paranenud, vaid ehk veel halvenenudki, sest mist küll veel kunagi ei ole neiu Pumbo nii tähtsawal häälel ette astunud kui minewa laupäewasel etendusel krahwinna Santa Croce osas. Sellest see siis jaolt tuligi, et ettefande lojumõju mitte küllalt rahuldawaks ei surnud kujuneda, olgugi et teised osatäised erdi ülesamet — kui meie näitefestsõnna muusikalise mõimise wõrdlemisi piiratud olu silmas pidada — tähtselt mitte halvaste ei täitnud. Ka tuli lojumängu jooksul niihästi loorides kui ka ühiskondades kirjalikes kõikumust ning kindlustust eite, mida kätawatad lohtuharjutused muidugi lootada surnawad.

Ühitegelaste seas paistiwad peale neiu M. Pumbo, kes enda tähtsawa hääle peale waatamata oma näoilmete-mänguga ometi häid waatenähtusi lõi, oma mängu poolest ühääransis weel hr. Paul Pinna Strykusa linnaülemä Baboleno Nelsoni ja hr. Ed. Kurnim tema poja Sindolfo osas silma. Dige hupitawaks, head meeolu sünnitawaks kujuts tehas-tas neiu A. Weltmann krahwinna selfilise Zenobia osa. Rohke osawusega esitas neiu A. Luhaäär end toaneitisi Marietta osas.

Lauluosa de täitmise poolest teeniswad hr. G. Ameson (wõdrastemajapidaja) ja L. Saks (tema naise Sora osas) wõrdlemisi enamat rahulolemist, kusjuures aga wiimane oma mängu-osa mitmikaliselt kui ka hingeliselt lihtsalt täitmata jättis.

Osawõtmine oli dige elaw.

Natuke vähemal arwul oli osawõtjaid eilõõhtu-sele Jbseni „Rahwawõimle“ etendusele ilmunud, kus seda toodet käesolewa mänguaja kohta juba kolmandat korda etendati. Ei wõi ütelda, et seekordne ettelanne üleüldiselt nii hästi korda olets läinud, kui eelmistel kordadel. Ühääransis teisel ettefandel. Nähtawaste ei ole näitlejad selle tüki ettetoomise tarwis harjutust wahetajal mitte jätlanud — nagu see igatahes küll tarwilik olets — ja oliwad seepärast oma ettefande-kordamineku lootused enam routinemängu peale rajanud, kusjuures aga tekstist mõtteid wahetewahel kaduma läks ja ühtlasi osatäised oma hääleliselt mängu-täigust paiguti wälja libisesiwad. Sellest ehk ka tuligi, et hr. Altermann Hovstadi osas seekord weidil õnneltumas walguses paistis kui eelmistel puhkudel.

W.

Teater.

Millöckeri opereti „Gasparone“ eilõõhtune ettelanne „Estonias“ oli nii mõneski tüki üleüldiselt laudsam kui esimesel korral: fooriosades tuli wõrdlemisi üsna harwa äpardusi ette, hr. Kurnimi Sindolfo kaju, mis esimesel ettefandel enam wast mõnda Prantsuse karikatur-opereti tegelast meelde tuletas, omandas näid wõrdlemisi pehmema, mõõdupäralisema warjunduse — nilanssi, neiu Saks suutis oma ettefandesse juba üsna rohkestes ka elustawat mängu tuua, niisama oli ka hr. Hanson Masfaccio osas eila — nimelt laululiselt — weel wärwitam kui esimesekorral etendusel.

Ettefande elustuseks mõjusiwad teiste seas igatahes weel hr. Pinna (kui linnaülem Nelsoni) ja neiu Weltmann (wanapiiga Zenobia osas) dige tagajärjekäiklik kaasa, kuigi hr. Pinna alguswaatuses nähtawaste küllalt head tujuhoozu ei olnud ja neiu Weltmann enesele eilõõhtu asjata mõnefuguseid wältinisti tege-wusefonksusid jaurde oli õppinud; loodetud mõju ei awaldanud ka laulu „üht diget meest ei ole meil“ täbarustisünnitaw pealefanda-salm, milles näitlejanna publikumiga kahetõnnesse soowis astuda, sest hoopis ootamatalt leidus publikumi seas pealikuulaja, kes kuuldawaletoodud soowiawalduse peale reageris ja seeläbi salmi mõju kaotas, kuna see mehelik wastamisele walmisolek reagerijale enesele weel poliitsearesti palgaks löi.

Krahwinna Santa Croce osa etendas seekord neiu Hellas. Nähtawaste ei ole aga ta waitselaabiline laulu-hääl, mis järjekindla wilumise teel laulmiseks arwatawaste küll üsna soowipäralt wälja suudaks areneda, senini mitte weel tarwilisel määral intonatsiooni-puhtust, toonikindlust ja wärwi jõudnud omandada. Sellest siis tuligi, et krahwinna osa ettefande mõju mitte suur ei olnud, pealegi et ka osatäitjanna tege-wusline kälg osa mitmekülgsuse tagajärjel, mis muidugi kaua-aegset kodunemist tarmitab, nähtawasti arwuse-paelus takistes.

Teised tegelased wiiswad oma osad enam-wähem rahuloldawalt läbi. Erminio osa loomulikult mõjule-pääsemiseks olets igatahes küll suuremat mehelikkust ja märkisa tõhtamat hingelist jõudu tarwis kui hr. Blau-brit seda imutada suudab, kuid — ultra posse nemo obligatur.

W.

„Päewaleht“ N° 215, esmas-päeval, 21. septembril 1909

„Päewaleht“ N° 230, nelja-päeval, 8. oktobril 1909